

ὥστε ἡ χρῆσις τῶν ὀπλῶν ἐγένετο ἀναγκαῖα· πρὶν ὅμως
 ξυφουλκήσωσιν, στραφεὶς εἰς ἐξ αὐτῶν πρὸς νεανίσκον τινα,
 — Παι, τῷ εἶπεν, δεικνύων αὐτῷ τὸν ἀντίπαλόν του ἰδοῦ
 δέκα λεπτά ὑπαγε εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ νὰ διατάξῃς νὰ
 χρούσουν πενθίμως τοὺς κώδιονας καὶ νὰ φροντίσωσιν περὶ
 τῆς κηδείας τοῦ πτώματος τούτου. — Ἀλλὰ κύριε, ἀπήν-
 τησεν ὁ παῖς μοὶ φαίνεται ὅτι ὁ ἀντίπαλός σας ζῇ εἰσέτι. . .

— Ἐ, εὐήθη, ὑπέλαβεν ὁ περὶ τῆς νίκης πεπεισμένος
 ἀξιωματικός, δὲν βλέπεις ὅτι ζητεῖ νὰ μονομαχήσῃ μετ'
 ἐμοῦ;

ΟΔΗΓΗΣΟΝ ΜΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΡΥΣΙΝ. — Κύριός τις
 ἐδείπνα παρὰ τινι φίλῳ του· βλέπων ὅμως ὅτι ἐνῷ πλεῖ-
 στα φαγητά παρεθέτοντο εἰς τὴν τράπεζαν, οἶνος δὲν ὑ-
 πῆρχε διόλου καὶ αἰσθανόμενος σφοδρὰν δίψαν ἐκραξε
 παρ' αὐτῷ τὸν ἵπποκόμον. Καλὲ ἄνθρωπε τῷ εἶπεν, ὅταν
 διψάσῃς οἱ ἵπποι σου τί κάμνεις; — Τοὺς ἵππεύω καὶ τοὺς
 ὁδηγῶ εἰς τὴν βρύσιν ἀπήντησεν ὁ ἵπποκόμος. — Τότε λοι-
 πὸν ἵππευσόν με καὶ φέρε με εἰς τὴν βρύσιν διότι θὰ σκά-
 σω ἀπὸ τὴν δίψαν.

ΥΠΟΜΟΝΗ. — Ἀμερικανὸς τις ἐξώδευσε τρία ὁλό-
 κληρα ἔτη ἐργαζόμενος ὅκτὼ ὥρας τὴν ἡμέραν ὅπως γνω-
 ρίσῃ ἀκριβῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ ῥή-
 σεων, λέξεων καὶ γραμμάτων. Εὗρεν δὲ ὅτι αὕτη περι-
 εἶχεν 31, 173 ῥήσεις, 713,692 λέξεις, καὶ 3,966,480
 γράμματα. Τὸ ὄνομα Σαβιῶθ ἀναφέρεται ἐν τῇ Βίβλῳ
 6,866 φορές.

ΠΟΙΗΤΕΣ.

ΤΟ ΜΑΓΟΝ ΑΝΘΟΣ.

Τῷ Φιλτάτῳ μοι Μιλτιάδῃ Παπᾷ.

Ἐν Ἄνθος μοὶ εἶπον ἔς τὴν γῆν πῶς ἀνθεῖ,
 Μυρίας πληγὰς καὶ δεινὰ θεραπεῦον,
 Καὶ λήθην τῶν πόνων εὐθύς διαφιλεῖον,
 Εἰς ὄντινα ἀπαξ αὐτὸ ὑσφρανθῇ.

Πείσθεις εἰς λειμῶνας ἐζήτησ' αὐτό·
 Διέβην κοιλάδας κρημνοὺς καὶ θαλάσσας,
 Πλὴν μάτην τοῦ βίου τὰς ὥρας ἀπάσας
 Διήνυσά τ' ἄνθος αὐτὸ νὰ ζητῶ.

Εἰπέ μοι κἄν, Φίλε, μὴ Σὺ ἐπὶ γῆς
 Ἡτύχτησας τ' Ἄνθος αὐτὸ ν' ἀπαντήσῃς;
 Εὐρὼν ἠδυνήθης τὴν φλόγα νὰ σβύσῃς
 Τῆς νέας εἰπέ μοι ὦ φίλε, πληγῆς; . . . (α)

(α) Ὁρα πύχος, ἡ Ζ'. Ἐν δάκρυ εἰς τὸν θάνατον τοῦ
 πατρὸς τοῦ φίλου μου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ. Σημ. Συνα.

Φεῦ! μάτην τὸ Ἄνθος τὸ μάγον ζητῶ
 Εἰς ἐράχους παντοίους κρημνοὺς καὶ κοιλάδας,
 Ἐνῷ εἰς τοῦ τάφου θαρρῶ τὰς σχισμάδας,
 Πῶς αὔριον μέλλω νὰ εὕρω αὐτό! . . .

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ!

O temps de rêverie et de force et de grace!

V. Hugo.

Τὴν ποίησιν ἦν μ' ἐδίδε ἔς τὰ νεκρά μου ἔτη
 Καὶ τὰς πλουσίας κ' ὑψηλὰς τοῦ ἔρωτος ἐννοίας
 Μία ἀκτίς τοῦ οὐρανοῦ, ἀναμνησχομ' ἔτι!

Μακρὰν τῆς τύρβης ἔζησα, ἀλλ' ὄχ' εἰς ἐρημίας
 Τῆς φαντασίας τὰς τερπνὰς ἀπήλαυσα χιμαίρας
 Καὶ ἐπλανήθην εἰς μονὰς τοῦ παραδείσου θείας.

Ἀναμνησχομαι, θρηνῶ τὰς προσφιλεῖς ἡμέρας,
 Καθ' ἃς τὸ πρῶτον πάλλουσιν ἡσθάνθην τὴν καρδίαν
 Καὶ βλέμμα πρῶτον ἐστρεψά εὐγνώμον εἰς τοὺς ἀστέρας.

Παρήλθον! ἦσαν ὄνειροι, δὲν βλέπω εἰμὴ μνεῖαν
 Πόσον ταχὺ τὸ πέτασμα τ' ἀδυσωπήτου Κρόνου!
 Νεότης, Ἄνθε, Ἡδοναί, τὴν πτῆσιν ἔχουν μῖαν!

A. I. Σ. (Σάμιος)

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ 45 — Ζητεῖται: Νὰ διαιρεθῇ ὁ ἀ-
 ριθμὸς, 45 εἰς τέσσαρα μέρη· εἰς τὸ πρῶτον μέρος νὰ προ-
 στεθῇ ὁ ἀριθμὸς 2· ἀπὸ τὸ δεύτερον μέρος ν' ἀφαιρεθῇ ὁ
 ἀριθμὸς 2· τὸ τρίτον μέρος νὰ διαιρεθῇ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 2·
 τὸ τέταρτον νὰ πολλαπλασιασθῇ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 2· τὸ δὲ
 ὅλον τῆς προσθέσεως, τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀφαιρέσεως, τὸ
 πηλίκον τῆς διαιρέσεως καὶ τὸ γινόμενον τοῦ πολλαπλα-
 σιασμοῦ νὰ ὦσιν ἴσα.

Τῷ λύτῃ τοῦ προβλήματος δωρηθήσεται τὸ γεωσι-
 ἐκδοθὲν μυθιστόρημα, Ὁ ΜΕΛΑΓΧΡΟΥΣ ΕΠΑΙΤΗΣ.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ Η'. γύλλῳ προβλήματος.

Τὸ ἐν τῷ Η'. τεύχει τῆς ΕΔΕΜ προταθὲν πρόβλημα ἔ-
 λυσεν ἐπιτυχῶς ὁ κύριος Κ. Λαπέρης, ἔχει δὲ ὡς ἐφεξῆς:

Περίουσία τοῦ πατρὸς	λίρ.	360,000
Υἱοὶ ἐξ — ἑλαβον ἕκαστος		60,000